

Wzgórz Golan²². Podobna dynamika mogłaby zaistnieć w przypadku UGV, gdyby kraje podejmowałyby akcje swobodnego naruszania granic, czego nie robiłyby, gdy w grę wchodziły oddziały konwencjonalne. Takie działania mogłyby jedynie intensyfikować napięcia.

Pytanie: jaki jest status technologii bezzałogowej dla systemów morskich?

Systemy morskie ewoluowały w podobny sposób do systemów naziemnych i powietrznych, poczynając od obserwacji i misji rozpoznawczych, a następnie ewoluując do technologii wykrywających miny i przeprowadzających ataki. Technologia ta dzieli się na bezzałogowe pojazdy podwodne (ang. *Unmanned Underwater Vehicles*, UUV), bezzałogowe pojazdy powierzchniowe (ang. *Unmanned Surface Vehicles*, USV) i bezzałogowe statki powietrzne (ang. *Unmanned Aerial Vehicle*, UAV), które są zintegrowane z operacjami lotniskowców. W tej części rozdziału przeanalizowano te trzy kategorie systemów morskich, koncentrując się głównie na wykorzystaniu UUV i UAV dla celów morskich, ponieważ rozwój USV jest stosunkowo powolny. Liczba pojazdów powietrznych i morskich jest pokaźna i ciągle rośnie, więc kompleksowy przegląd nie jest jeszcze możliwy; ten rozdział odnosi się zatem do przykładów ilustrujących, w jaki sposób oba te systemy są opracowywane.

Miny morskie od dawna są zgubą okrętów marynarki wojennej; miny uszkodziły lub zatopiły czterokrotnie więcej okrętów amerykańskiej marynarki wojennej niż jakiegokolwiek inne formy ataku. Miny stanowią poważne zagrożenie w każdym większym konflikcie od czasów wojny secesyjnej. Wydają się one popularnym narzędziem militarnym, ponieważ mina morska o wartości 10 tys. dolarów może zatopić statek wart ponad 1 mld dolarów, nie wspominając o ofiarach w ludziach²³. W obliczu tak wielkiego zagrożenia możliwość wykorzystania UUV jest atrakcyjnym sposobem obrony przed minami morskimi.

W rzeczywistości wczesne wersje bezzałogowych systemów morskich były platformami przeznaczonymi specjalnie do rozminowywania. Jak odnoto-